

at det har troet at turde undlade skriftlig at motivere dem.

Til § 1 er der foreslaaet, at alle Kirker uden Undtagelse skulle være underkastede et aarligt Syn. Det synes selvmodsigende at give en Lov og med det Samme overantvorde hele Loven til Administrationens vilkaarlige Skjon. Selv om Ministeriet hidtil har havt en saar stor arbitrær Magt, bør denne ikke længere indrømmes, naar Forholdet ordnes ved Lov. Ved en Tilføielse til § 35 er der aabnet Ministeriet Afgang til at forordne et mere sagkyndigt Syn for enkelte fortrinlig vigtige Kirker.

Til den i § 2 omhandlede Angivelse af Kirkes Tiender m. m. har man foreslaaet en Tilføielse, hvorved man har tilstgiet at gøre Opgivelsen af dens hele Status fuldstændig. Man har derhos søgt at simplificere Tilsynet dermed, ved ikke at henlægge en Deel deraf til en fiernere boende Auctoritet (Stiftsøvrigheden), der ikke tilfredsstillende vilde kunne føre det, uden aarlig at lade sig Protokollerne tilskikke, men overlade det udeelt til Provsten, der hvert Aar møder paa Steedet og alligevel skal eftersee Protokollen. Det forudsættes, at han af vedkommende Auctoriteter underrettes om alle ved Kirkeieendommene i hans Provsti foregaaende vigtigere Forandringer. Der er tilføiet, at naar en Kirke overdrages en ny Eier, skal denne for Provsten gjøre Anmeldelse derom, for at Sidstnævnte kan opfylde den ham i § 31 paalagte Pligt at underrette Kirkeieeren om Synets Afholdelse. Gjør denne ikke Anmeldelsen, maa han tilskrive sig selv det, naar han ikke varsles til at overvære Synet.

Til § 3 1ste Passus er foreslaaet en Begrænsning af Ministeriets Magt til at fritage enkelte Kirker fra flere eller færre af Synets specielle Bestemmelser, idet den indskrænkes til de Tilfælde, i hvilke Kirkeieeren indgiver Andragende derom og godtgjør, at de paagjældende Bestemmelser ville være altfor byrdefulde med Hensyn til den omhandlede Kirke. Fritagelsen antages da kun at ville blive indrømmet saadanne Kirker, som afgive særdeles ringe Indtægter. Derimod har man ikke troet at kunne indrømme Synet at forhøje sine Fordringer af Hensyn til Kirketiendens Størrelse og har derfor foreslaaet en Udeladelse i 4de

Passus. Det vanskelige Spørgsmaal om Kirkes oprindelige Stil er Synet neppe altid sagkyndigt nok til at kunne bedømme og bør derfor ikke i denne Henseende kunne give Kirkeieeren noget Paalæg mod hans Indsigelse; men Spørgsmaalet bør formeentlig afgjøres af Ministeriet, efterat det har ladet en anerkendt Sagkyndig anstille fornøden Undersøgelse uden Beføstning for Kirkeieeren, da Spørgsmaalet her ikke er om at paalægge ham noget Nødvendigt, men kun noget i architectonisk Henseende Dusseligt.

Til § 4 er gjort en Tilføielse for at forhindre, at efter en Kirkes Brand Kirkeieeren skulle kunne tvinges til at opføre den med større Dimensioner, af kostbarere Materiale og med prægtigere Udstyrelse, end den gamle Kirke havde. Derved forhindres ikke, at jo Formerne med lige Udgift kunne blive skønnere og hensigtsmæssigere.

Ved § 5 er foretaget en Hovedforandring. Vel indrømmer Udvalget, at en Kirke bør udvides, naar den ikke ved den almindelige Guds-tjeneste paa Søn- og Helligdage (særegne Hvi-tideligheder, der drage særdeles mange sammen, som f. Ex. Confirmationen, fraregnede) giver tilstrækkelig Plads for de i Sognet bosiddende Kirkegængere; men det kan ikke være enigt med Lovudkastet i, at en saadan Udvidelse af Rummet uden videre kan paalægges Kirkeieeren. For- saavidt den kan foretages uden Tilbygning, f. Ex. ved at drage et Capel ind under Kirken, da for-mener Udvalget, at Beføstningen hertil kan paalægges ham; men kræves der Tilbygning, da antages denne ikke mod Kirkeieerens Villie at kunne paabyrdes ham, idetmindste ikke ham ene; thi Kirken er ikke bygget for Tienden, men skal for den kun holdes „ved Magt og Lige“, som Eie-rens Skøder udfige, og Tilbygning kan formeentlig ikke drages ind under Begrebet „Vedligeholdelse“; ei heller har Ministeriet kunnet paavise noget Exempel, hvor saadan Udvidelse mod Eie-rens Villie er bleven ham paabudet, men har tværtimod, paa Udvalgets Opfordring om at meddele det de til saadanne Tilfælde hørende Acter, svaret, at intet saadant Tilfælde er forekommet. Da Udvalget nu antager, at der i hvert enkelt Tilfælde bør anstilles en omhyggelig Undersøgelse om Aarsagen til Udvidelsens Nødvendighed, og